

DANUBIU

ZIAR INDEPENDENT

Abonament de încurajare Le 200
Abonament anual „ 150
Pentru muncitori și săteni „ 100
Inst tutii „ 500

Director I. MUȘAT

Redacția și Administr. Str. Pr. Chirescu No. 6
CERNAVOADA

Apare săptămânal

CARTEA

Nevoile omului sunt multe din cale afară. Cele mai grele sunt cele cărîtin de hrană și de îmbrăcăminte trupului. Nu poți trăi fără mîncare nu poți umbra gol și nici nu poți trăi fără adăpost. Pe lângă trup mai are omul și suflet. Prin această doar se deosebește de celelalte viețuitoare însușirile sufletești sunt podoaba omului. Ca să le cunoști trebuie să te atragă altul spre ele, spre cele mai frumoase, spre cele sfîștite. De aceea omul singur a simțit nevoia să-și facă biserică, să-și facă școala locașuri de învățături folositoare.

Dar biserică și școala nu le poți avea ori unde și atunci omul și-a găsit un alt tovarăș cartea. Cartea bună este prietenul cel bun, stătuitorul îndrumătorul spre fapte bune. Cartea poate fi luată oriunde. Ciobanul la stână căruțașul la drum, plugarul la cornele plugului; o poate purta cu dănsul în timpul liber, în zilele de odihnă. Los mult nu prinde, în chemir, în traistă, în căruță, o poate duce cu dănsul ori unde. Sărbătoarea, când preotul e în altar, omul în pădure poate să-și scoată carticica în care e scrisă evanghelia, o citește în taină, în singurătatea pădurii și o înțelege mai bine.

Tot ce vrei îți spune cartea, în ea e experiența omenirii de mii de ani. Dacă cartea n-ar fi fiecare

generație de oameni ar trebui să ia viața dela început.

În ea înveți cum să-ți economisești puterile. cu m u n c ă mai puțină dar cu chibzuință să scoți mai mult de cât te-ai istovi în neștiință. Cartea îți arată cum să fii bun, blînd, omelos, cu tine și cu alții. Dar ce nu-ți spune cartea? Pătaniile alina pline de învățături, istoria neamului tău plină numai de jale, frumusețea țării tale!

Nu nesocotești cartea bună! Citiți-o Adunați cărți folositoare, sunt comoara sufletului. Sunt fântâna de unde se scoate spa vie. De ești trist răscoțeste o carte și durerea ta se va împrăstia: în fruntea cărților tale să fie Biblia E tezaurul, e comoara omenirii de milenii.

Săptămîna care a trecut a fost închinată cărții Ea a trecut la noi neobservată ca oricare săptămîna alta. Numai școlile primare i-a închinat câte o șezătoare Duminică 12 Mai la care a asistat foarte puțin public. Librării de sîc n'au făcut nimic pentru difuzarea cărții, cu toate că aveau acest interes. Nici un afiș nici o vitrină, n'au amintit populației de cele ale sufletului.

Prietenul cel mai bun al omului e cartea bună. Citiți-o!

G. Serbănescu

Nemurire

Își toarce soarele fuorul

Din caerul lui de mătase

Si pe urzeala-i azurie

Își țese miile de raze.

Prăbușind lumina zilei

In zori rostșete el cuvântul,

Isvor de viață sfînt revarsă

Și 'ncâlzește întreg pămîntul

De mii de veacuri el răsare

Pe bolta cerului albastru

Si veacur încă mii vor trece

Prin fața bătrînelui astru.

Vor pieri țări, vor pieri neamuri

Si poate va pieri pămîntul,

Ei tot nemuritor rămîne

Si-și va roști mereu cuvântul

Lungocii Grigorescu

ERI ȘI ASTAZI

Cu slaba mea putere de evocare și cu toată pietatea, voi povesti o reală întâmplare din vremuri depărtate, dar trăite.

Sunt patru decenii și mai bine de ani de atunci, Era prin luna Iulie, pe o căldură tropicală, când din satul Murfatlar, i se a trăsura grea, butucănoasă, cu osii groase avînd roatele eu șiele de fier, trasă de doi cai perșeroni, Murfatlarul, sat locuit în majoritate de Turci și Tătari, cu case mărunte făcute din chirpici, împrejmuite cu zid uscat de piatră și cu curțile pline cu tezec, combustibil specific pe acele vremuri, ale populației mshomedane autohtone, satul ramăsesse hăt departe, iar trăsura abea se zărea pe pustiul stepi: do-

brogene, ca un punct negru aproape imperceptibil ochiului, fără auxiliariul unui instrument optic.

Pânza deia coviltirul trăsuri umflată de un vînt dogoritor ce gonește peste stepă, făcea impresia unei pânze de corabie, mînată de valuri în mijlocul imensității apei unei mării.

Pămînt arid, ara de soare, dealuri înalte de piatră deasupra cărora se rotesc vulturii și alte păsări carnivore ce se adăpostesc în crăpăturile, și gaurile stîncilor de piatră. Aproape de Medgidia conu Mhalache Koglaniceanu, căci el era în trăsura, zărește o oaze. era vîlea carasu cu balta Medgidia.

Urmare în pagina II

RECENZIE

ȘCOALA ACTIVA

de C. Petrescu

Problema școlii active formează preocuparea principală și a pedagogilor din alte țări, în Olanda îl vedem pe Lightard. Olandezul și-a petrecut copilăria într'un mediu sărac, dar care nu l-a împiedicat cu nimic imaginația lui bogată, grație căreia a transformat realitatea în vedenii minunate. A lăsat multe scrieri în care s-a ocupat de iubirea și respectul personalității copilului, calități pe cari el le-a posedat cu imbelșugare pînă în 1916, când ultima clipă a vieții s'a stîns.

El numește ramuri reale, geografie, istorie, iar intuiția considerînd-o ca temelie a întregului învățămînt. După felul cum s'a înțeles Lightard rolul de educator, este considerat un alilea Pestalotzi.

În Belgia îl vedem pe Decroly al cărui institut are ca directivă următorul principiu: școala pentru viață, prin viață. Această școală a lui, grație spiritului de jertfă a învățătorilor și părinților, se poate spune că a devenit un adevărat paradis, statul Belgian l-a numit profesor de psihologia copilului la universitatea din Bruxelles. Decroly ne înfățișează câteva puncte principale într'o revistă a sa și sunt următoarele.

1) Copilul este o ființă în devenire. La fiecare vîrstă are diferite înclinări de care trebuie să se țină seamă. Activitatea spirituală a unui copil este determinată de vîstrea sa, ale cărei interese variază necontenit.

2) Copilul este o ființă vie. Trebuie să fie pregătit pentru viață într'o societate asemănătoare cu cea în care va intra. Imboldul cel mai puternic al copilului este imboldul mișcării, în consecință, orice activitate a copilului trebuie să fie strîns legată

de mișcare. Școlarul deci, pînă la vîstrea de 12 ani, trebuie să fie pus în contact zilnic cu natura și cu voința omenească, pentru a-l face să înțeleagă, condițiunile existenței sale fizice și sociale. În scopul de a face mai fructuoasă frecerea obligatorie a copiilor prin școală, autorii propun următoarele măsuri:

1) A supune pe copii la triaj bazat pe examenul fizic și psihic.

2) A crea secțiuni paralele pentru copiii slabi dotați, sau întârziți, acolo unde numărul școlariiilor permite, a crea clase speciale pentru copiii normali.

3) Numărul unei clase de copii normali să nu treacă de 30. Al unei clase paralele de 20 și al unei clase de anormali, de 12.

4) A modifica astfel programul, încât să țină seamă de evoluția intereselor la copil, de mecanismul gîndirii lui, de condițiunile locale, de capacitatea majorității prin adaptarea unui program de idei asociate.

5) A da preferință exercițiilor și disciplinei care favorizează individualitatea și a tivitatea personală.

În Italia D-na Dr. Montessori a produs o mișcare puternică în favoarea școlii active. Adevărata forță este în viața ființei active, Educația trebuie să se sprijine pe spontanietatea copilului. Personalitatea nu se deavalue de eât în libertate. Nu pot cunoaște aptitudinile, darurile, personale ale copiilor, dacă toți sunt supuși aceluiași regim, acelorași exerciții. În școlile Montessorii la început copiii își alegea libertatea sau repaosul, sau să-l întreprindă cînd îi place. În aceste școlii numai cântecul gimnasticii îi grupează pe toți la un loc. E necesar a lăsa pe școlar să se desvolte prin propriile sale eforturi; după ce a fost pus în cele mai prielnice condițiuni de desvoltare.

Demetra Nicolae

va urma

ERI ȘI ASTAZI

urmare din pag. 1

Aci se oprea un beduin din deșertul Saharei, insetat de boarea acestui coțșor de verdeță în această pustă dobrogeană. Săciile pletoase se clatină bătute de vânt, iar stuful și păpurșul, freamătă scuturându-și puful care zboară în neant, în văzduh se ridicase un nor be praf roșu, iar firile de nisip scriptoare în bătaia orbitoare a razelor de soare aruncă scântei de aur dând un tablou feerie și bizar. Conu Mihalache contemplează măreția peisajului minune a naturii, iar vizitiul nu îndrăznește să turbure extazul lui sfânt. Continuându-și drumul sosește la Cernavodă, aci poposi la Ion Gh. Popa (Nică Popa) moșier și econom de vite la care întâmplător eram și eu. Văzând la poartă pe marele om de stat am ieșit în întâmpinarea lui salutându-l cu toată cinstea și multă bunăvoință. În urma unui mic și rustic protocol, zău început discuțiunile obișnuite și banale vorbindu-se despre starea semănăturilor, prețul de perspectivă a recoltei etc. Amfitrionul Nică Popa întrebă pe ilustru oaspete: Ce vânt te-a abătut pela Cernavodă? Kogălniceanu, răspunde că a venit să ia vaporul spre Giurgiu pe care se află și Ion C. Brătianu și cu care s'a înțeles telegrafic să se întâlnească în portul Cernavodă.

Ora sosirii vaporului apropiindu-se și cum pe acele vremuri nu exista la Cernavodă trăsuri de piața și nici particulare, am avut cinstea să însoțesc pe conu Mihalache la debarcader. Kogălniceanu fiind excesiv de gras, făcea dese popasuri deși mergeam deștul de încet. La debarcader lumea multă. Capitanul portului Rogobeti, Poștasul portului, Davidescu și garda militară fac loc și mențin ordinea. Vaporul soc. austriac D. D. S. G. „Orientul” alb ca o lebăda apropie maestros de mal legănat de valurile bătrânului fluviu. Brătianu aștepta pe punte, la întâmplare dau mâna și plecă amândoi spre clasa I și cum eram în urma lor, aud următorul dialog șoptit în taină: „Iancule, după cum ți-am scris, sunt suferind și plec în streinătate să mă caut (era în ultima perioadă a vieții sale) roagă dia partea mea pe Ministru de Finanțe să dea ordin casierului general din Constanța, a suspenda vânzarea uneitelor mele agricole sechestrate la moșia mea dela Murfatlar, și eu mă oblig ca la toamnă să achit integral datoriile fiscale, din produsul recoltei.”

Jată doi oameni de care se leagă stăt de mult istoria acestei țări și cari au munit pentru propășirea țării, care au pățimit cu durerile ei, dar care nu s'au gândit o clipă se se folosească de privilegii lor, sau să-și asume drepturi, exploatănd încrederea cetățenilor României mici și înbelșugată.

S'au scurs zeci de ani, Ei, făuritori României mici dar liberă și independentă, se odihnesc în pacea înbiitoare a altor lumi.

În România Mare de astăzi, pe care ne-au făurit-o sufletele a 800.000 de viteji, inteligența și abnegația altor suflete tot așa de mari, bate un vânt rău al discordiei, al urei și al poftei nebune de a stăpâni aurul și desfrăul sardanapaic. Sui despotism și orgii, jos mizerie și, sinucideri tâlhării și anarhie.

Sfânta și nepieritoare dragoste de neam și țară a bătrânilor, dispare odată cu ei, pentru ca în ritmul nou al vremurilor de astăzi să fim stăpâniți de hrăpăreți și venali.

C. Simionescu

Fără Paști

de P. Ispirescu

Un preot dintr'un sătucel, se dusese la o moară cu paracliserul, ca să macine câțiva saci cu grâu și cu porumb. Și fiindcă nici în satul lor, nici în satele vecinate nu erau mori, preotul fusese nevoit să se ducă tocmai al patrulea sat.

Era în postul Paștelui.

Înjugă boi la car, puse grăunțe într'ansul și hăis-cea, mersomul pe inelele, și tocmai a doua zi seara ajunse la moară. Până să-i vie rândul de măcinat mai zăbovi vre-o două zile, căci era mare inbulzeală. Când să bage în coș auzi trăgând clopotele; De odată îi sări inima.

„Se duse iute și cercetă, apoi se întoarse repede și zise țarcovnicului

Aide. dascăle, mai iute acasă că ne-a apucat Paștele pe urmă —Ce spui, părinte?

—Iată aci în sat a și sosit, și până în ziua va ajunge și la noi ce să ne facem?

—Să le mai oprim nițel.

—Aș! nu se poate.

—Dar ce facem grăunțelor ce am adus să măcinăm? Il mai întrebă paracliserul?

—Că bine zici tu, dascăle, Rămâi tu dar aici, grăbește de isprăvește mai curând, și vezi de vino într'un suflet că eu mă duc să fac învieres.

—Dar cum se făcu poșna, părinte de te apucă Paștele așa fără veste?

—Dracu știe, răspuse preotul, Eu stăt știu că postul cel mare este patruzeci și opt de zile. A-tătea și boabe de porumb am pus în buzunar, la lăsatu de sec. În fiecare zi am scos câte unul și acum, când caut vădcă nu mai sunt încă multe. Pesemne că s'a ismenit lumea.

Pasă-mi-te preotessa băgase de seamă că soțul său purta boabe de porumb în buzunare, bănuise că îi place a ronțai în post, când și când, câte o boabă la lucru, și-i mai adăogase o mână, înainte de-a pleca la moară. Sărmana, credea că făcând așa, umblă după gustul bărbatului

Asta fusese ce zăpăcie pe bietul preot.

Ajungând acasă, supărat și abia răsuflând, începu a trage ale

Parastas pentru Preotul Radu Constantinescu

Marți 21 Mai, cand sf. Biserica creștină cinstește amintirea celor ce cu credință și dragoste întru Hristos au apărat creștinătatea de prigoana păgînitații, a Imperațiilor Constantin și Elena, în comuna Ștefen Cel Mare a avut loc ridicarea crucii întru veșnica amintire a preotului Radu Constantinescu, peste a cărui mormânt a trecut un an, dela trecerea lui în viața vecinica.

Pentru d. Revizor Școlar și conducătorii asociației corpului didactic primar din jud. Constanța

Un grup de învățători au luat inițiativa ridicării unei cruci la mormântul aceluia care a fost Stan Greavu-Dunăre.

În acest scop s'a organizat serbări școlare în satele de pe malul Dunărei, pentru strângere de fonduri.

În numele învățătorilor de aci, dela Dunăre, rugăm călduros pe d. Revizor Școlar și pe d-nii conducători ai asociației de a lua hotărârea ca să contribuie toți învățătorii la această frumoasă operă colegială, cu câte 10 lei.

Sperăm că apelul nostru nu va fi zadarnic.

clopot de credeai că o să le spargă. Oamenii se mirară cum de, așa din chiar senin, îi chiamă popa la biserică. Aflară că este săfitele Paști, după ce se adunară, săvârșind slujba învierii se întoarse preotul acasă catrănit și copleșit de rușne. Aci găsi pe preotessa supărată foc.

—Da bine părinte ce ma fuse-se și asta? Ce fel de Paști mai făcuși și sfinția ta, fără colaci, fără ouă roșii și fără să ne dai de veste mai înainte, ca să știm și noi ce facem?

—Ia, fă și tu cum vei putea, răspuse preotul. Nu știu cine dracu a gonit Paștele cu câteva zile mai înainte. Și dacă era să fie după boabale mele de porumb din buzunarul meu, eram so ducem tot într'un post.

Noroc cu niște creștini ai lui Dumnezeu din satul unde am fost la moară și dela cari am aflat că a sosit Paștele.

—Ce spui părinte, de boabe și da fâtat? Eu ți-am pus o mână, sunt acum câteva zile socotind că îți place să le ronțai.

—Taci, preotessa! Ptiu ucigă-te toaca, satana, mă speriasem că o să rămănem fără Paști.

Citiți și sprijiniți „DANUBIU”

JOCURILE NOASTRE

Răspunsurile jocurilor din No. 16:

No. 17 Erau tatăl fiul și nepotul

No. 18 CER-DAC

Numele deslegătorilor
No. 17 Elevii Boncotă Alexandru și Văja Laurențiu,
No. 18 Numele copilului
Alexandru

Alte Jocuri

No. 19 În fața cui se descoperă regele întodeauna

No. 20

Șaradă

Sarada ce o propun
În trei părți o descompun
Prima parte de-o cătați
La tot omul o aflați
Iar a doua din mijloc
La pronome e în joc
Iar a treia ca finală
Este o notă muzicală
Tot cuvântul împreună
La tot omul e aflat

Tip. „Flacăra” Cernavoda

Scoalele primare din localitate vor face o excursie școlară la Bazargic-Balcic pentru trei zile din luna Iunie. Primăria orașului Cernavoda a contribuit cu suma de 2000 lei. Costul unui elev este de lei 130 cari cuprind: tren și hrană

Cercetași Cohortei G-1 Dragalina, sub comanda d-lui I. Mușat vor merge la București la serbările restaurației, având transportul pe C F R gratuit, Lămuriri la comandamentul cohorței.